

Arrest

nr. 262 284 van 15 oktober 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. VAN DEN BROECK
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 15 juli 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VAN DEN BROECK en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart over de Ethiopische nationaliteit te beschikken. U bent geboren op 28 juli 1987 te Addis Abeba. U behoort tot de etnische groep van de Amharen.

U verklaart dat u mishandeld werd door uw tante en oom, waar u bent opgegroeid vanaf uw vijf jaar. Daarnaast verklaart u dat u in Ethiopië een relatie had met een vrouw, S.. Nadat deze relatie werd ontdekt en S. door haar familie werd ‘gestraft’, besloot de broer van S. om u te helpen om het land te verlaten. U vertrok uit Ethiopië na het Ethiopische nieuwjaar in september 2014 en u ging met een paspoort en visum naar Turkije. U verbleef ruim één jaar in Turkije tot tien november 2015.

Toen u ontdekte dat men in Turkije niet homovriendelijk is, besloot u om naar Europa te trekken. U ging per boot naar Griekenland en u vervolgde uw reis door verschillende landen. Uiteindelijk arriveerde u in België en diende u een verzoek om internationale bescherming in bij de bevoegde instanties op 4 december 2015. Op 26 juli 2017 nam het CGVS de beslissing 'Weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus'. U ging tegen deze beslissing in beroep. Op 21 december 2017 nam de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder RvV) de beslissing 'Weigering vluchtelingenstatus en weigering subsidiaire bescherming'.

Op 5 mei 2020 diende u een volgend verzoek om internationale bescherming in. U legt attesten voor waaruit blijkt dat u actief bent binnen het LGBT milieu in België, u legt uitgebreide psychologische verslagen voor alsook een medisch attest waarbij verschillende littekens worden besproken. Verder legt u eveneens een medisch attest voor waaruit blijkt dat u VGV heeft ondergaan, type 1. Het medisch attest alsook de begeleidende brief van uw advocaat halen aan dat er een risico is op herbesnijdenis.

B. Motivering

In afwijking van de beoordeling naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal, in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet en op grond het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er actueel in uw hoofdte bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

U verzoekt om gehoord te worden door een vrouwelijke PO (protection officer) en een vrouwelijke tolk. Aan deze vraag werd tegemoetgekomen. U werd immers gehoord door een vrouwelijke PO en tolk. Uit de email van uw raadvrouw dd. 20 april 2021 alsook deze van 6 juli 2020 en het psychologisch rapport dd. 19 december 2019 en 2 juni 2020, opgemaakt door mevr. A. D'Aguzzo, klinisch psycholoog bij GAMS en uit het schrijven van uw maatschappelijk werkster, mevr. J. Tatout wordt geopperd dat u bijzondere procedurele omkadering nodig heeft wegens de door u opgelopen trauma's. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal, en werd u daarom de kans gegeven om, wanneer u maar wilt, een pauze in te lassen (zie notities CGVS, p 3). Verder werd er op toegezien dat er na een één uur een pauze werd genomen zodat u zeker tijdig een onderbreking had aangezien er werd gesuggereerd dat u best gedurende een korte periode wordt gehoord.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Toen u tijdens onderhavig volgend verzoek gevraagd werd waarom u een volgend verzoek om internationale bescherming indiende, gaf u aan dat u niet kan leven in Ethiopië. Toen u gevraagd werd dit laatste uit te leggen, verklaarde u dat in Ethiopië **homoseksualiteit verboden is, uw familie en de samenleving dit niet kan aanvaarden en u er daarom niet kan leven**. Toen u gevraagd werd of er nog andere redenen zijn waarom u een volgend verzoek om internationale bescherming indiende, gaf u aan dat behalve homoseksueel en de problemen met de familie u niets anders hebt (zie notities CGVS dd 30/04/2021, p 4).

Er dient allereerst te worden benadrukt dat uw vorig verzoek om internationale bescherming door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omwille van een ernstig gebrek aan geloofwaardigheid omdat uw lesbische geaardheid niet geloofwaardig werd geacht. Deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) bevestigd.

Deze hechtte geen geloof aan uw beweerde profiel van 'persoon zonder netwerk', geen geloof aan de langdurige en persistente mishandeling door uw tante en ook uw beweerde lesbische geaardheid werd niet geloofwaardig bevonden, omwille van uw weinig doorleefde verklaringen over de ontdekking en beleving van uw geaardheid alsook over het begin van uw relatie met S. dat hiermee samenging. Tevens bleek u onaannemelijk onwetend over de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in Ethiopië. Daarenboven was u niet goed op de hoogte van de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in België. **U heeft tegen de beslissing van de RvV geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige verzoek en staat de beoordeling ervan vast**, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element of feit aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de

Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Ter ondersteuning van uw aangehaalde problemen omwille van uw lesbische geaardheid legt u **documenten** neer waaruit blijkt dat 'RainbowHouse' de beslissing van het CGVS betwist (brief dd 11/07/2019, opgemaakt door O. Aseglio) alsook documenten waaruit blijkt dat u aanwezig bent op activiteiten van RainbowHouse en dat u er persoonlijk wordt opgevolgd. U verklaart dat u sinds begin 2018 naar deze organisatie gaat (zie notitie CGVS, p 5). Uit de voorgelegde documenten blijkt echter niet sinds wanneer u zich heeft aangesloten heeft bij deze organisatie. **Dat u plots actief lid zou zijn van een organisatie voor homo's en lesbiennes kan bijgevolg niet overtuigen en doet geen afbreuk aan de ongeloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie.** De documenten, opgemaakt door O. Aseglio vertonen immers een **nadrukkelijk gesolliciteerd karakter** en zijn duidelijk opgesteld met het oog op het gebruik ervan in uw verzoek om internationale bescherming. Aan deze getuigenis kan geen objectieve bewijswaarde worden gehecht. Daarnaast is het loutere bezoeken van een dergelijke organisatie en vormt het loutere lidmaatschap van zulke organisatie, te meer daar dit kan zijn ingegeven vanuit opportunistische redenen in het kader van onderhavige verzoek om internationale bescherming, immers geenszins een bewijs voor het gegeven dat u werkelijk homoseksueel bent. Het opportunistisch karakter wordt versterkt daar de RvV in zijn arrest opmerkte dat van u redelijkerwijs kan worden verwacht dat u zou trachten meer informatie te verkrijgen, minstens zou opzoeken of u als lesbische vrouw "veilig" zou zijn en aanvaard zou worden in België. Dat u daarom ineens naar een LGBT organisatie gaat, heeft geen impact op de reeds vastgestelde en beoordeelde ongeloofwaardigheid van uw geaardheid.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u bij de DVZ verklaarde dat u naast RainbowHouse eveneens naar Women Activity AG ging (zie Verklaring volgend verzoek, vraag 16 en 17, opgemaakt op 13/10/2020). **Tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS vermeldt u echter op geen enkel moment deze organisatie waarvan u verklaart dat deze zich specifiek richt op lesbiennes.** Wanneer de PO u nadrukkelijk vraagt of u naast RainbowHouse ook naar andere LGBT organisaties gaat, antwoordt u van niet maar zegt u dat u ook naar Gams en Singa gaat. Wanneer de PO nogmaals vraagt of u naast RainbowHouse naar andere LGBTQ organisaties bent gegaan, zegt u –nogmaals- van niet. Het is weinig waarschijnlijk dat u, die bij de DVZ verklaarde dat u naar deze organisatie -specifiek voor vrouwen- ging, deze niet zou vermelden tijdens het persoonlijk onderhoud bij het CGVS, wanneer hier expliciet naar gevraagd wordt. Uw raadsman geeft aan dat u deze vergeten bent omwille van de stress (zie notities CGVS, p 8). Er dient echter te worden opgemerkt dat elke verzoeker om internationale bescherming onder een zekere spanning staat wegens de ervaringen die werd meegemaakt, maar dat dit geen afbreuk doet aan de plicht om het asielrelaas zo correct en volledig mogelijk te vertellen. Elk persoonlijk onderhoud brengt stress en emoties met zich mee. De PO hield hier rekening mee door u de vraag nogmaals te stellen en u voldoende tijd te geven om hierop een antwoord te formuleren. In casu is er bijgevolg geen gegeven voorhanden dat stress en emoties u hebben verhinderd om de organisatie, die u bij de DVZ beweerde te bezoeken, niet te vernoemen bij het CGVS. Indien u immers werkelijk naar deze organisatie zou gaan, kan van u worden verwacht dat u dit zou vermelden binnen uw asielprocedure. Tevens kan worden opgemerkt dat bij een zoektocht op het internet geen organisatie 'Women Activity AG' werd teruggevonden.

De voorgelegde documenten met betrekking tot uw seksuele oriëntatie kunnen de ongeloofwaardigheid van uw lesbische geaardheid niet vergoelijken.

Naast uw (beweerde) lesbische geaardheid en het feit dat u actief geworden bent in het LGBT milieu, haalde u aan dat u psychologische problemen heeft. U legt in dat kader **psychologische attesten** neer waaruit blijkt dat u **sinds 16 april 2018** wordt opgevolgd door GAMS. De psychologische attesten vermelden dat u verschillende trauma's zou hebben opgelopen die een impact hebben op uw algemene gezondheid.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw eerste verzoek bij het CGVS op geen enkel moment aanhaalde dat u psychologische problemen zou hebben. Bij de RvV haalde u eveneens geen problemen aan omtrent uw mentale gezondheidstoestand. U toont door het louter neerleggen van deze medisch attesten dan ook allerm minst aan dat u tijdens het persoonlijk onderhoud moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor het geheel van de in de bestreden beslissing aangehaalde tegenstrijdigheden. Dat u pas **na uw beslissing van de RvV** beslist om een psycholoog te bezoeken is opmerkelijk gezien u reeds sinds eind 2015 in België verblijft. Verder dient te worden opgemerkt dat dergelijk psychologisch attest geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin u uw psychische problemen opliep. Een psycholoog doet weliswaar

vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt, maar kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin een bepaalde fysieke of mentale gesteldheid is ontstaan. Dit geldt des te meer in het geval van een psycholoog, die nog meer afhankelijk is van hetgeen hem door de patiënt verteld wordt, in tegenstelling tot een arts, die aan de hand van fysieke vaststellingen, los van hetgeen een patiënt hem vertelt, de medische problemen kan constateren. Het door u neergelegde medische attest kan de geloofwaardigheid van verzoeksters asielrelaas aldus niet herstellen.

Met betrekking tot de door u neergelegde attesten i.v.m. uw psychologische problemen dient u zich verder voor de beoordeling van deze elementen te richten tot de geëigende procedure. Dit is een aanvraag tot machtiging van verblijf gericht aan de Staatssecretaris of zijn gemachtigde op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980. Hieruit blijkt duidelijk dat de ambtenaar-geneesheer ermee belast is om de toegankelijkheid van medische zorgen die een vreemdeling nodig heeft in diens land van herkomst te beoordelen, evenals de graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. Het Commissariaat-generaal zou haar bevoegdheid overschrijden indien zij hier uitspraak over zou doen.

Verder verklaart uw raadsman in het verzoekschrift en dr. Cailliet via het medisch attest VGV dat u een vrees voor herbesnijdenis heeft. (zie medisch attest dd 24/04/2018, opgemaakt door dr. Cailliet en het begeleidend schrijven bij uw nieuw verzoek om internationale bescherming dd 8/04/2020).

Echter, wanneer u wordt gevraagd tijdens het persoonlijk onderhoud of u een vrees heeft om voor een tweede keer VGV te ondergaan, antwoordt u resoluut dat dit niet het geval is (zie notities CGVS dd 30/04/2021, p 8). Er kan dan ook bezwaarlijk worden gesproken over een nieuw element dat u tijdens dit volgend verzoek aanvoert.

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, worden vastgesteld.

De meeste documenten die u neerlegde werden reeds uitvoerig besproken (zie supra). In het verslag van GAMS dd 19/07/2020, wordt opgemerkt dat u aanhoudend slachtoffer zou zijn van geweld en mishandeling. U legt verder een **medisch verslag neer van Constats**, dd 26/07/2019 waarin uw verschillende littekens worden besproken. Dit aspect van uw asielrelaas; de mishandeling door uw tante, werd tijdens uw eerste verzoek reeds behandeld en bevestigd door de RvV die stelde; het valt niet te rijmen dat verzoekster enerzijds werd grootgebracht door haar tante en oom, die verzoekster de kansen gaven om haar middelbare studies af te ronden en verder te studeren, waarna zij haar een job aanboden, doch anderzijds langdurig en aanhoudend mishandeld werd door diezelfde tante. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij geld verdiende en zelfstandig kon gaan wonen, waaruit een zekere zelfredzaamheid blijkt tijdens haar leven in Addis Abeba en aldus niet kan ingezien worden waarom verzoekster niet zou kunnen terugkeren naar Ethiopië omwille van de beweerde mishandeling door haar tante. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het verslag van Gams en Constats werd opgemaakt op basis van uw verklaringen. Echter medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen.

U legt tevens een **attest van vrijwilligerswerk bij de vzw Singa** neer dd. 24 april 2021. U zou sinds oktober 2020 deelnemen aan hun activiteiten. U legt tevens een artikel neer van Singa waarop u met uw buddy te zien bent. Uit het artikel blijkt dat u gedreven bent; zo verklaart u dat u net heeft leren fietsen en dat u zich nu wenst toe te spitsen op het zwemmen. Uw droom, op lange termijn, is om een restaurant in Brussel te openen. U zou zich ook willen verdiepen in de Franse taal nu u net een cursus Nederlands heeft afgerond. Het is wel zeer verwonderlijk dat u uit het artikel van Singa als een geëngageerde vrouw naar voor komt, die mensen wilt ontmoeten, gezien dit de doelstelling is van het Singa project. Daarnaast zou u initiatieven nemen om opleidingen te volgen en het hef in handen nemen om dingen te leren zoals fietsen.

Het is wel zeer verwonderlijk dat uit het psychologisch rapport van Gams dd 15 november 2019 blijkt dat u het moeilijk heeft met het volgen van de taalles omdat u zich moeilijk zou kunnen concentreren en dat u niet zou vooruitgaan bij het leren van de taal. Deze vaststelling van Gams staat haaks op de verklaringen van Singa, waarbij u naast de Nederlandse taal zich ook waagt om de Franse taal te leren.

Uw raadsman, meester Van den Broeck, stelde het CGVS op de hoogte op 20/04/2021 dat uw naam niet correct werd genoteerd; dat uw familienaam W. is en uw voornaam T. A.. Daarnaast geeft ze aan dat het probleem waarom u uw land verliet uw seksuele oriëntatie is, wat uitvoering werd besproken (zie supra) en dat de documenten die u bij de DVZ neerlegde hiermee te maken hadden. Verder legt uw raadsman de nadruk op het belang van procedurele maatregelen, eveneens in een mail van 6/07/2020. Zoals reeds werd besproken heeft het CGVS het nodige gedaan om deze te respecteren.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en stukken

2.1. In een enig middel beroept verzoekster zich op de schending van “de artikelen 2 en 3 van het Verdrag voor de bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM); artikel 1, A, (2), van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, goedgekeurd door de wet van 26 juni 1953; artikel 15, b en c) van de komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (Richtlijn 2011 /95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen, hierna Kwalificatierichtlijn); artikels 48/3, 48/4, 48/6, §§ 4 en 5, en 48/7 juncto 62, van de Vreemdelingenwet; artikel 17, § 2, van het Koninklijk besluit van 11 juli 2003 Koninklijk besluit tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaatgeneraal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (B.S., 27 januari 2004 - hierna KB CGVS); artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; de motiveringsplicht, de algemene zorgvuldigheidsplicht, de onafhankelijkheidsplicht, de onpartijdigheidsplicht en het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Kennelijke beoordelingsfout”.

Verzoekster zet het middel als volgt uiteen:

“Met betrekking tot de kwetsbaarheid van verzoekster

Verzoekster heeft ernstige psychologische problemen.

Zij werd slachtoffer van zwaar intrafamiliaal geweld en verkrachting.

Zij is ernstig getraumatiseerd en is al jarenlang in therapie.

De psychologe van verzoekster schreef een rapport van 12 pagina's over de psychologische problemen van verzoekster.

Er werd rekening gehouden met de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster bij het interview op het CGVS, in de zin dat een vrouwelijke PO en vertaalster aanwezig waren, dat er genoeg pauzes waren. Echter werd met de psychologische problemen van verzoekster geen rekening gehouden bij het evalueren van het vluchtrelaas en de motivering van de beslissing.

De weigeringsbeslissing is gestoeld op het ongeloofwaardig bevinden van het intrafamiliaal geweld, dat verzoekster onderging, evenals van de homoseksualiteit van verzoekster.

De administratieve rechtsbeginselen van goed bestuur en zorgvuldigheid verplichten de overheden om zich zorgvuldig te informeren om een beslissing te nemen.

Artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet bepaalt: [...]

Volgens deze bepaling moet er, rekening houdend met het specifieke profiel van de verzoekster, een grondige analyse uitgevoerd worden van de relevante informatie die door verzoekster werd voorgelegd.

Dit werd in casu niet correct gedaan.

Met name toont het rapport van Constats weldegelijk aan dat het misbruik van de familie van verzoekster geloofwaardig is.

Verzoekster werd als kind afgestaan door haar ouders aan haar oom en tante.

Dit afgestaan worden is één van de trauma's van verzoekster, waar zij nog steeds onder lijdt.

Door haar oom en tante werd zij niet gezien als een eigen kind, maar eerder als een huisslaafje.

Zij werd ronduit slecht behandeld en onderging geweld.

Zij heeft nooit het gevoel gehad ergens thuis te horen.

Dat gevoel speelt nog steeds erg mee in haar sociale relaties.

Als gevolg hiervan heeft verzoekster erge sociale angst.

Zij heeft het heel moeilijk om over haar gevoelens te praten. Zij heeft de gevoelens die zij heeft nooit leren beschouwen en onder woorden brengen.

Wanneer verwerende partij stelt dat verzoekster op stereotiepe wijze over haar homoseksualiteit spreekt, moet dit gezien worden in deze context. Wanneer verzoekster slechts schoorvoetend contact zoekt met andere lesbische vrouwen, dient dit eveneens in diezelfde context gezocht te worden.

De coronacrisis heeft de situatie voor verzoekster, die voor het eerst probeerde haar seksualiteit openlijk te beleven, en naar activiteiten van homoverenigingen te gaan, erg bemoeilijkt.

Volgens verwerende partij is het contact dat verzoekster slechts sedert een jaar gezocht heeft met homo-organisaties 'opportunistisch'. Deze analyse houdt geen rekening met de sociale angst en het gevoel van uitgesloten te zijn, dat bij verzoekster zeer diep geworteld is.

Verzoekster heeft er heel erg lang over gedaan om de moed te vinden om contact te nemen met organisaties. Dit is het gevolg van haar moeilijke jeugd en psychologische problemen, niet omwille van opportunisme.

De tegenpartij heeft bij haar beoordeling niet voldoende rekening gehouden met de psychologische kwetsbaarheid van verzoekster.

In een arrest nr. 221.242 van 15 mei 2019, herinnert Uw Raad echter eraan dat : [...]

Het relaas van een getraumatiseerd persoon kan ongeloofwaardig overkomen. Het zeer uitgebreide rapport over kwetsbaarheid in de asielprocedure van het BCHV stelt hierover: [...]

Dit rapport stelt vast dat vele asielzoek.st.ers, die getraumatiseerd zijn, er niet in slagen om hun relaas op een geloofwaardige manier te vertellen. Het BCHV verwijst hierbij naar uitgebreide literatuur, die aantoon dat het omgaan met trauma mechanismen in gang zet, die ervoor zorgen dat slachtoffers de gebeurtenissen willen uitschakelen in hun hoofd, of anderszins gaan inkleuren. De impact op het vertellen van het relaas is zeer groot.

[...]

Bij de evaluatie van de geloofwaardigheid van het relaas van verzoekster, dient rekening gehouden te worden met haar traumatische geschiedenis op zeer jonge leeftijd. Zij werd afgestaan door haar ouders en zwaar mishandeld en uitgebuit door haar oom en tante.

3. Wat betreft de subsidiaire bescherming

Verzoekster loopt bij terugkeer in zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade, en kan niet beschermd worden door de autoriteiten van Ethiopië.

Homoseksualiteit is een misdrijf in Ethiopië."

2.2. Ter terechtzitting legt verzoekster een aanvullende nota neer met volgende stukken:

- Identiteitskaart van verzoeksters vriendin;
- Whatsapp-gesprekken;
- Foto's;
- Brief van verzoeksters vriendin.

Beoordeling

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoekster om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoekster nood heeft aan internationale bescherming.

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij

moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal.

Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

5. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM.

Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 van het EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, deel 2.1, nr. 3.7).

Artikel 3 van het EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 van het EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (cf. EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

Daargelaten de vaststelling dat de Raad in het kader van het beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel, maakt de toetsing of verzoekster in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus integraal deel uit van onderhavig arrest. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is dan ook niet aan de orde.

5. De aangevoerde schending van artikel 17 PR CGVS kan evenmin worden aangenomen. Dient immers te worden opgemerkt dat het loutere feit dat verzoekster met bepaalde tegenstrijdigheden in haar gezegden niet zou zijn geconfronteerd geen afbreuk doet aan het bestaan ervan. Het vaststellen van de tegenstrijdigheden is tijdens het persoonlijk onderhoud zelf bovendien niet steeds mogelijk, terwijl verzoekster als enige persoon in principe wel kan weten wat zij eerder heeft verklaard. Voormeld artikel voorziet verder slechts in de verplichting om de asielzoeker met tegenstrijdige verklaringen te confronteren wanneer deze tijdens het persoonlijk onderhoud worden vastgesteld. Daarenboven geniet verzoekster in het kader van onderhavige beroepsprocedure de mogelijkheid om middels het verzoekschrift eventuele tegenstrijdigheden of onduidelijkheden recht te zetten.

6. Vooreerst dient vastgesteld dat verzoekster op 4 december 2015 een eerste verzoek om internationale bescherming indiende, waarbij ze een vrees voor vervolging omwille van haar lesbische geaardheid en de problemen met haar tante reeds aanhaalde.

De commissaris-generaal nam in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekster tekende beroep aan tegen de weigeringsbeslissing van de commissaris-generaal, waarop de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing bevestigde (RvV, nr. 197 129 van 21 december 2017). Uit voormeld arrest van de Raad blijkt dat geen geloof wordt gehecht aan verzoeksters beweerde profiel van 'persoon zonder netwerk', noch aan de langdurige en persistente mishandeling door haar tante, noch aan haar beweerde lesbische geaardheid. Verzoekster tekende geen cassatieberoep aan bij de Raad van State tegen voormelde beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

De Raad is niet bevoegd om naar aanleiding van de beoordeling van volgende verzoeken om internationale beslissingen, de beslissingen met betrekking tot vorige verzoeken om internationale bescherming nogmaals te beoordelen in beroep. De Raad heeft immers niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. Dit neemt echter niet weg dat hij bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

7. De bestreden beslissing inzake verzoeksters onderhavig verzoek om internationale bescherming motiveert op omstandige wijze dat in hoofde van verzoekster geen gegronde vrees voor vervolging, dan wel reëel risico op ernstige schade, kan worden vastgesteld.

De elementen van de motivering zijn de volgende:

- in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming werd geen geloof gehecht aan verzoeksters lesbische geaardheid, problemen met haar tante en geschetst profiel;
- de door verzoekster in het kader van onderhavig verzoek voorgelegde documenten van Rainbow House kunnen niet bewijzen dat verzoekster homoseksueel is;

- de door verzoekster neergelegde psychologische attesten tonen allerm minst aan dat verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van haar eerste verzoek moeilijkheden zou hebben gehad op cognitief niveau, laat staan dat deze moeilijkheden een verklaring zouden kunnen bieden voor haar tegenstrijdige verklaringen;

- wat betreft de aangevoerde vrees voor herbesnijdenis (in het medisch attest van 24 april 2018 en het begeleidend schrijven van haar raadsman van 8 april 2020 in het kader van onderhavig verzoek), wordt er op gewezen dat, wanneer verzoekster tijdens het persoonlijk onderhoud wordt gevraagd of zij een vrees heeft om voor een tweede keer VGV te ondergaan, zij resoluut antwoordt dat dit niet het geval is.

8. Verzoekster benadrukt in het verzoekschrift dat zij ernstige psychologische problemen heeft. Zij meent dat er rekening werd gehouden met haar psychologische kwetsbaarheid bij het persoonlijk onderhoud op het CGVS, maar dat dit niet het geval was bij het evalueren van het vluchtrelaas en de motivering van de bestreden beslissing.

Vooreerst dient erop gewezen dat blijkens de bestreden beslissing wordt erkend dat verzoekster met psychologische problemen kampt en dat er, om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, aan verzoekster steunmaatregelen werden verleend in het kader van de behandeling van haar verzoek.

Bovendien blijkt uit de bestreden beslissing dat verzoeksters psychologische problemen wel degelijk werden meegenomen in de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming, gelet op de uitvoerige motiveringen aangaande de door verzoekster neergelegde psychologische en medische attesten en haar profiel.

Tevens wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat de asielprocedure voor elke asielzoeker hoe dan ook in meerdere of mindere mate stresserend is, maar dat de *protection officer* hiermee rekening heeft gehouden tijdens het persoonlijk onderhoud (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8).

Verzoeksters verwijzing naar een algemeen rapport over kwetsbaarheid in de asielprocedure kan voorgaande vaststellingen niet wijzigen. Verzoekster licht niet concreet toe op welke wijze geen rekening werd gehouden met haar profiel en psychologische situatie bij de beoordeling van haar vluchtrelaas.

9. Verzoekster stelt in het verzoekschrift verder dat haar stereotiepe verklaringen aangaande homoseksualiteit te wijten zijn aan haar erge sociale angst en moeilijkheden om over haar gevoelens te praten. Daarnaast legt ze uit dat haar moeilijke jeugd en psychologische problemen ervoor gezorgd hebben dat zij er heel erg lang over heeft gedaan om contact op te nemen met LGBTI-organisaties.

Te dezen dient erop gewezen dat de Raad in het kader van verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming (RvV, nr. 197 129, 21 december 2017) geen geloof hechtte aan verzoeksters lesbische geaardheid en op goede gronden vaststelde dat verzoekster geen doorleefde verklaringen over de ontdekking en beleving van haar geaardheid aflegde, noch over het begin van haar relatie met S., die hiermee samenhang. Daarnaast werd opgemerkt dat verzoekster onaannemelijk onwetend was over de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in Ethiopië en evenmin goed op de hoogte was van de situatie van homoseksuelen en lesbiennes in België.

Verzoekster slaagt er met haar verwijzingen naar haar persoonlijke situatie niet in de pertinente en terechte motivering in het arrest van de Raad in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming aangaande haar ongeloofwaardige lesbische geaardheid te weerleggen, noch kan ze hiermee de terechte motiveringen in de bestreden beslissing in het kader van onderhavig verzoek doen ombuigen.

10. Ter terechtzitting brengt verzoekster een aanvullende nota bij met de identiteitskaart van haar vriendin, whatsapp-gesprekken, foto's en een brief van haar vriendin.

Een verzoekster om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van haar seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoekster dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoekster om vooral aan de hand van haar verklaringen haar gestelde

seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Zij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat zij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoekster ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met haar verklaringen haar gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de persoonlijke onderhouden (in het kader van verzoeksters eerste en tweede verzoek om internationale bescherming) blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoekster toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van haar beweerde lesbische geaardheid in de context van de Ethiopische samenleving.

De door verzoekster ter terechtzitting neergelegde brief van haar vriendin heeft een louter subjectief karakter die het asielrelaas en de lesbische geaardheid van verzoekster niet kan staven en geen bewijswaarde heeft, temeer gelet op de motivering in de bestreden beslissing aangaande de ongeloofwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid en gelet op het arrest van de Raad in het kader van verzoekster eerste verzoek. De foto's en (bijzonder oppervlakkige) whatsapp-gesprekken van verzoekster en haar vriendin kunnen de ongeloofwaardigheid van verzoeksters lesbische geaardheid evenmin herstellen, te meer nu dergelijke foto's en whatsapp-berichten gemakkelijk in scene kunnen worden gezet en omwille hiervan geen bewijswaarde hebben. Dit klemmt des te meer aangezien verzoekster bij verweerder moeilijkheden had om de naam van haar vriendin mee te delen en slechts weet dat ze 'Afrikaans' is maar zelfs haar nationaliteit niet kan duiden (notities, p. 6).

11. Daar waar verzoekster in het verzoekschrift louter stelt dat het rapport van Constats wel degelijk aantoonde dat het misbruik van de familie van verzoekster geloofwaardig is, betreft dit geen dienstige weerlegging van de pertinente motivering in de bestreden beslissing dienaangaande. Deze motivering, die steun vindt in het administratief dossier, luidt als volgt:

*“U legt verder een **medisch verslag neer van Constats**, dd 26/07/2019 waarin uw verschillende littekens worden besproken. Dit aspect van uw asielrelaas; de mishandeling door uw tante, werd tijdens uw eerste verzoek reeds behandeld en bevestigd door de RvV die stelde; het valt niet te rijmen dat verzoekster enerzijds werd grootgebracht door haar tante en oom, die verzoekster de kansen gaven om haar middelbare studies af te ronden en verder te studeren, waarna zij haar een job aanboden, doch anderzijds langdurig en aanhoudend mishandeld werd door diezelfde tante. Bovendien verklaarde verzoekster dat zij geld verdiende en zelfstandig kon gaan wonen, waaruit een zekere zelfredzaamheid blijkt tijdens haar leven in Addis Abeba en aldus niet kan ingezien worden waarom verzoekster niet zou kunnen terugkeren naar Ethiopië omwille van de beweerde mishandeling door haar tante. Bovendien dient te worden opgemerkt dat het verslag van Gams en Constats werd opgemaakt op basis van uw verklaringen. Echter medische attesten zijn geen sluitend bewijs voor de omstandigheden waarin u uw verwondingen en/of aandoeningen opliep. De arts doet vaststelling betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt; rekening houdend met zijn bevindingen en de verklaringen van de patiënt kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen aandoeningen; desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarbij de aandoeningen werden opgelopen.”.*

Verzoekster kan ter weerlegging van voorgaande motivering niet volstaan met het louter bemerken dat het verslag van Constats de geloofwaardigheid van haar vervolgingsfeiten wel degelijk aantoonde. De voormelde onderdelen van de omstandige motivering vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en blijven, aangezien ze niet concreet of dienstig worden betwist of weerlegd, onverminderd overeind.

12. De Raad stelt verder vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door haar in de loop van de administratieve procedure overige neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.

13. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* geenszins is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

14. Inzake de subsidiaire beschermingsstatus brengt verzoekster geen ander element aan dan wat wordt aangevoerd inzake de vluchtelingenstatus. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS